

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200486
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814200486.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: Východoslovenská energetika a. s., IČO: 44 483 767, sídlo: Mlynská 31, 042 91 Košice, zastúpený JUDr. Marekom Hroudcom, advokátom so sídlom Krmanova 16, 040 01 Košice, proti odporcovi: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 9. Q. XXX, XXX XX X., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom (otcom) X. Hlaváčom, nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Q. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 136,89 Eur s príslušenstvom., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 136,89 Eur s úrokom z omeškania vo výške vo výške 9 % ročne zo sumy 32,89 Eur od 01.05.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 104,- Eur od 03.08.2012 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 46,07 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia 29,57 Eur a iné trovy (súdny poplatok) 16,50 Eur, všetko na účet advokáta navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 28.01.2014 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia 136,89 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 32,89 Eur od 01.05.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 104,- Eur od 03.08.2012 do zaplatenia z titulu nezaplatenia ceny odobratej elektrickej energie na odbernom mieste 9. Q. XXX, X. č. elektromeru XXXXXXXX, na základe zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti č. 724819 (originál zmluvy sa navrhovateľovi nezachoval), pričom bola odporcovi vyúčtovaná spotreba elektrickej energie za obdobie od 11.03.2011 do 09.03.2012 vo výške 32,89 Eur a za obdobie od 10.03.2012 do 06.07.2012 vo výške 104,- Eur, spolu 136,89 Eur, ktoré odporca navrhovateľovi nezaplatil.

Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom č.k. 4Ro/18/2014-8 zo dňa 31.01.2014, ktorým podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a ktorý bol zrušený podľa 173 ods. 2 O. s. p. pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporcu. Uznesením č.k. 4C/39/2014-57 zo dňa 05.11.2014 súd ustanovil odporcovi na zastupovanie v konaní opatrovníka, ktorý sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch, pričom podľa § 29 O. s. p. sa drobným sporom rozumie spor, ktorého hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: faktúra č. 7260076475 zo dňa 11.03.2012 č. I. 5, faktúra č. 7250127198 zo dňa 19.07.2012 č. I. 6 a lustráciou v Registri obyvateľov č. I. 15 a oznámením Mesta X. č. I. 17, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Faktúrou č. 7260076475 zo dňa 11.03.2012, splatnou dňa 30.04.2012, navrhovateľ fakturoval odporcovi spotrebu elektrickej energie za obdobie od 11.03.2011 do 09.03.2012 po odpočítaní zaplatených zálohových platieb v sume 32,89 Eur. Faktúrou č. 7250127198 zo dňa 19.07.2012 splatnou dňa 02.08.2012, navrhovateľ fakturoval odporcovi spotrebu elektrickej energie za obdobie od 10.03.2012 do 06.07.2012 v sume 104,- Eur. Uvedené faktúry boli navrhovateľom vystavené pre odberné miesto X. Q. XXX, č. bytu 15, X., č. elektromeru XXXXXXX. Navrhovateľ súdu nepredložil zmluvu o dodávke elektriny uzatvorenú s odporcom, z oznámenia Mesta X. a lustrácie v Registri obyvateľov však mal súd preukázané, že odporca bol prihlásený na trvalý pobyt v X., T. X Q. XXX od 04.09.2006, spolu s manželkou, pričom v súčasnosti sa odporca zdržiava na neznámom mieste.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ dodal odporcovi elektrickú energiu, ktorej nezaplatenú cenu fakturoval odporcovi faktúrou č. 7260076475 zo dňa 11.03.2012, splatnou dňa 30.04.2012, v sume 32,89 Eur a faktúrou č. 7250127198 zo dňa 19.07.2012, splatnou dňa 02.08.2012, v sume 104,- Eur. Takto mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah z kúpnej zmluvy podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z ktorej je odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť cenu navrhovateľom dodanej a odporcom spotrebovanej elektrickej energie. Hoci navrhovateľ súdu nepredložil zmluvu o dodávke elektriny uzatvorenú s odporcom (z dôvodu, že jej originál sa navrhovateľovi nezachoval), súd nepovažoval za potrebné osobitne vznik právneho vzťahu zo zmluvy medzi navrhovateľom a odporcom dokazovať, keďže v rozhodujúcom období odporca býval na adrese odberného miesta a teda aj keby odporca nemal s navrhovateľom uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny, bol by odporca povinný navrhovateľovi odobratú elektrickú energiu zaplatiť právnym dôvodom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto súd podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 136,89 Eur.

Odporca sa dostal do omeškania s platením peňažného záväzku, je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, keďže právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom vznikol pred týmto dňom, a to počnúc odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Základná úroková sadzba ECB k 01.05.2012 bola stanovená vo výške 1 % a k 03.08.2012 vo výške 0,75 %, odporca je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy

32,89 Eur od 01.05.2012 do zaplattenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 104,- Eur od 03.08.2012 do zaplattenia.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, o trovách konania preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania voči odporcovi pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia, z ktorých súd podľa § 150 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť, priznal navrhovateľovi zníženú náhradu trov konania iba za jeden úkon právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a to tarifnú odmenu podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 16,60 Eur, paušálnu náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 8,04 Eur a DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 4,93 Eur, spolu 29,57 Eur. Podľa § 150 ods. 2 O. s. p. súd nepriznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za ďalší úkon právnej služby z dôvodu, že predmetom konania je iba drobný spor a navrhovateľ podáva opakovane rovnako formulované návrhy v skutkovo a právne totožných nekomplikovaných veciach, v ktorých poskytovanie právnych služieb spočíva len v jednoduchom prepísaní osobných údajov odporcu a niekoľkých údajov týkajúcich sa fakturovanej elektrickej energie v návrhu na začatie konania. Navrhovateľ požadoval priznať náhradu trov právneho zastúpenia celkom za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd, pričom v celkovom súčte by navrhovateľom uplatnené trovy právneho zastúpenia dosiahli sumu 59,14 Eur teda 43,2 % hodnoty istiny žalovanej pohľadávky. Upraviť nárok na náhradu trov konania v presne takýchto prípadoch je účelom práve ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. (dôvodová správa k novele O. s. p. zákonom č. 384/2008 Z. z. bod 71, § 150). Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby zohľadňuje skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania, a bez toho, aby navrhovateľ okrem doručenia písomných podaní adresovaných súdu (návrh na začatie konania, návrh na zmenu účastníka konania) akokoľvek inak využil právne služby svojho advokáta.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta navrhovateľa súd uložil odporcovi v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).